

**Doba První republiky se už těžko navrátí,
ale vzpomínka v obrázcích Lady se nám nikdy neztratí.**

Zešedivěla mi moje brada,
ku pomoci je tu Lada -
malíř mládí, které odcizil nám čas,
naše mládí - na obrázcích Lady - je tu ovšem zas.

Dívám se a žasnu, duše moje vzdychá,
zestárnul jsem značně - pozdě honit bycha.
Bylo nás jak plný pytel smetí,
tohle štěstí neznají už vůbec dnešní děti.

Byli jsme převážně chudí,
(vzpomínky mne ze sna budí),
na sánkách jsme jeli dolů,
šťastní, že jsme byli spolu.

Stavěli jsme sněhuláky,
nakrmili kolem ptáky,
koulovací bitvy plály,
jejich ryk byl slyšet v dáli.

Sněhu bylo kdysi více,
zářily nám hvězdy, svíce,
když se nechtělo nám domů
doma to pak bylo „hromů“!

Na rybníce zvonil, křupal led -
chceš hrát hokej? - Tak pojd' hned!
A že nemáš hokejku? - to nevádí,
laťka z rozbitých sáněk ji snadno nahradí.

Pejsek Alík ukradl nám puk,
byl to dobře obroušený suk.
Měli jsme vždy jiný- náhradní,
vyrobený včas v dědově dílně zahradní.

Bylo to mládí našeho ten krásný čas,
kéž by se nám tahle radost navrátila zas,
jde to, navrátí se s perem, štětcem Lady Josefa,
času divokému v jeho chvatu romantická odvěta.

*Při pohledu na vánoční přání z r. 1936 od Josefa Lady
zveršoval před Vánocemi 2022 Ivan Smetana*

Vánoční noc půlnoční

Ponocný když troubí v půlnoci kdes,
diví se tomu snad i jeho pes.
Nikde přec nehoří, jen svíčky planou
ze okny příbytků s kostelní farou.

Svatý Jan Nepomuk za lípou starou
dívá se na obzor s hvězdami, farou,
mlčky a zasněžen s připomínkou tichou
kol jdoucím poutníkům s myšlenkou lichou.

V noc tuto kdys v Betlémě dalekém,
v zápase lidských snů o lepším světě odvěkém,
zrodil se Ježíšek v jesličkách na slámě,
vztahuje ručičky k tátovi i k mámě.

Ve chlévě studeném hráli ho ovečka,
oslík a koníček, možná i kravička...
jen hvězda - kometa se zlatým ohonem
věděla, že Kristus u lidí bude vždy domovem.

Tichá noc nade vše tiše se snáší,
tajemný, vzácný čas do srdcí vnáší.
Ano, to' kouzelná, svatá všem noc,
nad srdci našimi jihnoucí má moc.

Ivan Smetana
zvaný Cyrano

Už nějaký čas jsem plánoval dát na stránky Zpravodaje i nějakou tu trošku poezie. Když mi před pár dny přišel dopis od Cyrana s dvěma básničkami, které jste si právě přečetli, donutilo mě to úmysl urychlit, aby se k vám dostaly ještě do Vánoc.

Už mám připravené i další verše – budou pro změnu s „mokrou“ tematikou, ale na ty si budete muset počkat do příštího roku.

čfk